

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor Nr.17, sector 5,
.X., CP 050741

Tel : +021 319 97 54

Fax : +021 336 85 48

DECIZIA nr. 69 / 2016

privind soluționarea contestației depuse de

S.C. .X. S.R.L. din jud..X.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală

sub nr. A_SLP 298/10.02.2016

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./08.02.2016, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. A_SLP 298/10.02.2016 asupra contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. cu sediul în sat .X., Comuna .X., nr. .X., Județul .X., .X., CUI RO .X., reprezentată de doamna .X., în calitate de director economic, conform împuternicirii nr. .X./18.12.2015 anexată la dosarul cauzei.

S.C. .X. S.R.L. contestă **parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./25.11.2015** emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, respectiv pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- .X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți - persoane juridice, încasate până la 31.01.2014;
- .X. lei – accesorii aferente TVA;
- .X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din servicii prestate în România și în afara României de persoane nerezidente.

Având în vedere prevederile art. 352 alin.1 și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: „(1) *Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare;* (2) *Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi*”, contestația se soluționează în baza normelor legale în vigoare la data când s-a născut dreptul contestatarii la acțiune.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./25.11.2015 a fost comunicată societății la data de **09.12.2015** potrivit confirmării de primire poștale anexate în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost transmisă prin poștă la data de **21.12.2015**, potrivit recipisei confirmării expedierii contestației prin firma de curierat .X. anexată în original, fiind înregistrată sub nr..X./22.12.2015 la Serviciul Registratură din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, conform ștampilei aplicată pe originalul contestației, aflat la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare S.C. .X. S.R.L. la data depunerii contestației figurând la pozitia nr. .X. din Anexa nr.1 „*Lista marilor contribuabili care sunt administrati de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 ianuarie 2015*” la O.P.A.N.A.F. nr. 3661/2014 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită legal să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. S.R.L.

I. Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L. susține următoarele:

S.C. .X. S.R.L. precizează că înțelege să conteste accesoriile instituite la TVA, impozitul pe veniturile din salarii și impozitul veniturilor obținute din România de nerezidenți - persoane juridice, încasate până la data de 31.01.2014 și solicită organului fiscal să precizeze care este procedura de rezolvare a contestației și ce documente sunt necesare pentru soluționare.

Ulterior, prin adresa nr. .X./14.01.2016, S.C. .X. S.R.L. precizează că înțelege să conteste următoarele obligații fiscale:

.X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;

.X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile obținute din

România de nerezidenți - persoane juridice, încasate până la 31.01.2014;

.X. lei – accesorii aferente TVA;

.X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din

servicii prestate în România și în afara României de persoane nerezidente și susține că nu datorează accesoriile astfel calculate.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./25.11.2015, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili a stabilit în sarcina societății accesorii în sumă de .X. lei, din care societatea

contestă suma de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți - persoane juridice, TVA și impozitului pe veniturile din servicii prestate în România și în afara României de persoane nerezidente.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt Declarațiile nr. 100, nr. 101, nr. 112, nr. 300, nr. 12029 și Deciziile nr. **.X.**, nr. **F-.X.**, nr. **.X.**, nr. **.X.**, enumerate în anexa la decizia de calcul accesorii contestată.

Accesoriile contestate au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Referitor la accesoriile în sumă de .X. lei aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți - persoane juridice, TVA și impozitului pe veniturile din servicii prestate în România și în afara României de persoane nerezidente, cauza supusă soluționării este dacă accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. **.X./25.11.2015**, sunt legal datorate în cuantumul stabilit de organele fiscale, în condițiile în care societatea nu aduce argumente în susținerea propriei cauze și nu își motivează contestația formulată.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. **.X.** din 25.11.2015 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele fiscale au calculat în sarcina **S.C. .X. S.R.L.** suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți - persoane juridice, TVA și impozitului pe veniturile din servicii prestate în România și în afara României de persoane nerezidente.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt Declarațiile nr. 100, nr. 101, nr. 112, nr. 300, nr. 12029 și Deciziile nr. **.X.**, nr. **F-.X.**, nr. **.X.**, nr. **.X.**, enumerate în anexa la decizia de calcul accesorii contestată.

În drept, în ceea ce privește calculul accesoriilor, sunt aplicabile dispozițiile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

*“ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.*

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Din documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare reține următoarele:

Organele fiscale au emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./25.11.2015 prin care au stabilit în sarcina S.C. .X. S.R.L. obligații fiscale accesorii în sumă de .X. lei.

S.C. .X. S.R.L. precizează că înțelege să conteste accesoriile instituite la TVA, impozitul pe veniturile din salarii și impozitul veniturilor obținute din România de nerezidenți - persoane juridice, încasate până la data de 31.01.2014 și solicită organului fiscal să precizeze care este procedura de rezolvare a contestației și ce documente sunt necesare pentru soluționare.

Cu adresa nr. .X./06.01.2016, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili - Serviciul Evidență Analitică pe Plătitori, Restituiri, Compensări III, transmite societății că procedura de soluționare a contestației se regăsește în OMFP nr. 2906 din 25 septembrie 2014, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicat în Monitorul Oficial nr. 736 din 9 octombrie 2014, solicitând societății, conform prevederilor pct.2.3. din Anexa 1 la Ordinul 2906/2014, să transmită în termen de 5 zile de la data primirii prezentei, împuternicirea persoanei desemnată cu formularea contestației.

Prin adresa nr. .X./14.01.2016, înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr. .X./18.01.2016, S.C. .X. S.R.L.

transmite împuternicirea solicitată, însă nu și motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./25.11.2015, precizând totodată că înțelege să conteste următoarele obligații fiscale:

.X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;

.X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile obținute din

România de nerezidenți - persoane juridice, încasate până la 31.01.2014;

.X. lei – accesorii aferente TVA;

.X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din servicii prestate în România și în afara României de persoane

nerezidente și susține că nu datorează accesoriile astfel

calculate.

Astfel, prin contestația și completarea la contestație, societatea înțelege să precizeze care sunt obligațiile fiscale contestate, să solicite procedura de contestare și să susțină că nu datorează aceste obligații fiscale fără a aduce argumente și invoca temeuri de drept în susținerea propriei cauze.

Așadar, în cauză devin incidente dispozițiile art.206 alin.1 lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd :

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

c) motivele de fapt și de drept ,

d) dovezile pe care se întemeiază contestația ”.

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căror :

“Contestația poate fi respinsă ca [...] nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supusă soluționării”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit căror:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv ”.

Incidente speței sunt și prevederile art.213 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza

contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249

Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250

Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art.65, alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Din documentele aflate la dosarul cauzei reiese că deși S.C. .X. S.R.L. contestă suma de .X. lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, accesorii aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți - persoane juridice, accesorii aferente TVA, accesorii aferente impozitului pe veniturile din servicii prestate în România și în afara României de persoane nerezidente, nu înțelege să aducă argumente și să invoce temeuri de drept în susținerea propriei cauze.

Pe cale de consecință, cu privire la suma de .X. lei reprezentând

acesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, accesorii aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți - persoane juridice, accesorii aferente TVA, accesorii aferente impozitului pe veniturile din servicii prestate în România și în afara României de persoane nerezidente, se va respinge contestația ca nemotivată, în temeiul art. 216 alin. (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.(b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se:

DECIDE

Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./25.11.2015, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- .X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți - persoane juridice, încasate până la 31.01.2014;
- .X. lei – accesorii aferente TVA;
- .X. lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din servicii prestate în România și în afara României de persoane nerezidente.

Prezenta decizie poate fi atacată la **Tribunalul .X.** sau la **Tribunalul .X.** în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

.X.